

Høring av rapport fra ekspertutvalg om finansiering av universitet og høyskoler (Hatlenutvalgets rapport).

Forskerforbundets forening for lærerutdanning (FFL) oversender med dette innspill til «Høring av rapport fra ekspertutvalg om finansiering av universitet og høyskoler».

Det vises til invitasjonen av 28.03.2022 fra Jon Wikene Iddeng.

Nestleder av FFL har deltatt på Seminar om høring på Hatlen-utvalgets rapport, Webinar 10.mai.

Generelle kommentarer

FFL er ikke enig i at det skal knyttes ressurser til en utviklingsavtale. Det kan føre til et at små campus kan bli skadelidene. Utfordringen som livslang læring, akademisk frihet og mindre mangfold kan bli noen av konsekvensene.

Ressurser til en utviklingsavtale kun hvis det bringes inn nye elementer som koster penger. da skal dette bestemmes lokalt (tillits reformen), og alle tillegg må finansieres, slik man sier omtaler på side 6 «Reelle kostnader». Det er et lite handgripelig begrep – det vil være ulikt hvem som definerer reelle kostnader her. Det må legges føringer som tydeliggjør hva som menes. Hva med de som ikke har avtaler (private høyskoler)? Hvordan skal likebehandling ivaretas? Motivasjonen for økonomi knyttet til utviklingsavtalen kommer ikke tydelig frem. Hva ønsker man å oppnå? Skal det være likt for alle eller skreddersys? Er det et ønske om differensiering? Hva med penger til å bygge opp nye felt? Ressurser til en utviklingsavtale kan føre til at man snur kappe etter vinden og blir mindre kritiske (den frie akademiske stillingen). Det kan også gå på bekostning av desentralisert utd. vs. sentra utdanning.

Ift HA: Dagens «bestilling» fra KD oppleves lite demokratisk og dokumentet er ofte ferdigtygd før det når de tillitsvalgte (TV). Det viser seg at det er ulik praksis for utvelgelse av saker som drøftes med de TV, her uteblir ofte en god medvirkningsprosess, dette kommer ofte (for)sent til IDF. Det er lite forutsigbarhet og hvor tas de reelle beslutningene? Det er uheldig når store prosesser besluttes over hode på TV. Det føre til for lite medvirkning, noe som må sikres, også i en utviklingssamtale.

Alternativ 4 kan føre til en ende større hyppighet i reformer og langsiktighet og forutsigbarhet vil være en utfordring.

Overføre all EVO (etter- og videre dannings oppdrag) aktivitet til grunnbevilgning: kan føre til at midlertidighet går, det kan blir lettere å rekruttere til stillinger der hovedarbeidsoppgaven er knyttet til EVO virksomhet. Men samtidig kan det gå ut over kvalitet. EVO er i dag finansiert med alle kostnader, også utvikling og FoU. Viktig at det blir videreført. Kan styrke

samfunnsmandater. Er «forpliktet» til BOA inntekter – det kan bli redusert kun til forskningsmidler. Hvordan påvirker det kvalitet og fokus.

FOU må sikres i den lukkede rammen da det over tid gir mer forutsigbarhet. Her må det ta hensyn til andre initiativer for FOU for å sikre trygge i fagmiljøer. Vil det spesielt få FOU-ringvirkninger for å ha fremdragende forskning? Det loves for mye vs. økonomi / indikatorer som kan gi spenninger i faglig autonomi. Hva med faglig utvikling? Kriterier i dag gir kortsiktig publisering.

På side 6 ... *Ved tildeling av studieplasser til opprettelse av helt nye tilbud bør det tas utgangspunkt i det som vurderes å være de reelle kostnadene* ... Her har regjeringen et stort etterslep da de enda ikke har fullfinansiert masterutdanningen i lærerutdanningene. De har heller ikke kompensert for studenter ut over måltall, noe som virker urimelig når det er et stort behov for lærerkompetanse i samfunnet.

Finansiering knyttet til kandidattall: Ønsker 80/20 (kan redusere antall studenter på marginale). Ved dagens ordning er det kun fokus på de som fullfører. Skal man opprette mangfoldet og opprette UH-love om tilrettelagt utdanning må det tas høyde for de som trenger ekstra tilrettelegging. Da vil HU sektoren kunne ivareta bredden som er et samfunnsmandat.

Stillingene til UH ansatte (vitenskapelige og administrative) har endret seg radikalt de siste 20 år uten at det er tatt hensyn til ift ressurser (spesielt for høyskoler og nye universitet). Det forventes mye mer arbeid på kortere tid og presset tas ut på de ansatte. Utdanning er konkurranseutsatt for resultatbasert inntekt, jobben dyttes nedover i systemet samtidig som det er ulik grad av studietilbøyelighet.

Studiepoengs indikator kan være en strukturell hindring for tverrfaglig samarbeid. Når man i Lærerutdanning 2025, nasjonal strategi for kvalitet og samarbeid i lærerutdanningene (KD, 2017) viser til større tverrfaglig samarbeid må man ikke innføre «snublesteiner» som legger hindringer i veien for en kvalitativ bedre utdanning.

Det er uheldig at flercampus institusjoner ikke får ekstra bevilgning. Det er rett at det er gitt SAKS midler, men samtidig har det blitt gjennomført effektiviseringskutt (ABE), lang støtte enn SAKS midler (det er ca. 1/3 av inntjeningen). Og stordrifts inntjeningen vil fortsatt ta tid før vi kan se resultater av det. Om det er et mål med desentralisert utdanningstilbud, må det også legges inn midler her. Nå er det de fusjonerte høyskolene/universitetene som bærer denne byrden. I dag 21 institusjoner med til sammen 70 studiesteder.

Viktig at det nye finansieringen ikke struper for mangfold og skaper større konkurranse. Det kan skje dersom økonomi knyttes tett til utviklingssamtaler. Og finansiering må være tansperent og forutsigbar.

For sentralstyret i Forskerforbundets forening for lærerutdanning

Kristin Ran Choi Hinna
Leder FF